

zbierka básní

ZA SVET'LOM

Pavel Sekerák

za svetlom

Pavel Sekerák

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Pavel</u> <u>Sekerák</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Prvé (2019)</u>	<u>110001</u>

za svetlom.....	1
Nedeľná chvíľka depresie.....	3
Miesto.....	4
Polnočná.....	5
Tma.....	7
Advertisement.....	9
Let me know.....	10
Hodiny.....	11
Jeden postačí.....	12
Chyby.....	13
Prvý krok.....	15
V kaštieli.....	16
V kúrii.....	17
V podzemí.....	18
Stretnutie.....	19
Něco v nás.....	21
Oči.....	22
Záruka.....	23
S pravdou von.....	24
Milujem.....	25
Nejaké veci.....	26
Honey.....	28
Kde toľko trčím.....	29
Úmysly.....	30

Nedeľná chvíľka depresie

Niekedy mi pripadá,
že je to všetko na hlavu,
a ja v tomto svete,
hrám len vedľajšiu postavu.

Kráčame stále ďalej,
no nie sme bližšie k cieľu.
Postrádame nádej,
ťažko hľadáme vieru.

S poslednými lúčmi,
ten okamih v čase zhorí.
Zahalí nás tma,
čo budúcnosť nevytvorí.

M i e s t o

Cítim sa trochu mŕtvy,
najskôr to bude pravda.
Mesiac je dneska mlkvy,
moja opona padla.

Netuším čím to zaplatím,
keď budem skladať účet.
Možno životom samotným.
Ten však nesplnil účel.

Asi to bude príliš málo,
každopádne viac nemám.
Svoje miesto v tomto príbehu
radšej ďalším prenechám.

P o l n o č n á

Ako to nazvať? Rýmy tejto noci?
Či Blázon ponechaný bez pomoci?
Sám neviem, a tak to nebudem riešiť.
O dôvod menej na niečo sa vôbec tešiť.

Aj tak bez cieľa na tejto ceste iba márnim čas,
nemusím sa nikam náhliť, predsa prídem včas.
Zachytávam život, čo mi pomedzi prsty pretiekol,
do všetkých prázdnych nádob dostupných tu navôkol.

Každý deň sa tomu pred ním čoraz viacej podobá.

Bude to asi nejaká civilizačná choroba.

Medzi maskami a tvárou nevidím žiadne rozdiely,
pripadá mi, že sme toto všetko už niekedy videli.

Uväznení vo svojich svetoch nevychádzame z úkrytu.

Niet sa čoho báť, keď bude treba zmeníme identitu.

I napriek tomu sa nehanbím za to čo vidím v zrkadle,
ostáva len dúfať, že to všetko dobre dopadne.

V labyrinte tejto noci, strácam všetky zábrany.
Rovnako tak ako strácam, pevnú Zem pod nohami.
Nedivím sa tomu, veď sa predsa celá točí opačne.
A keď sa to nemá dobre skončiť, nech to radšej ani nezačne.

T m a

Neustále hľadám dno,
čoraz väčšej prázdnoty.
Míňam pritom nezmysly,
ako je kartička z Jednoty.

Našťastie to neberiem,
nikdy príliš vážne.
Tajne čakám či niekto,
moje svetlo zažne.

Zatiaľ sa nič nerysuje,
všade iba tma.
Sny sa nevrátili z cesty
do nenávratna.

A ak to inak nepôjde,
otvorím si rúru.
Alebo ma postavია,
čelom rovno k múru.

Neviem kde sa ukrýva,
tá skutočná láska.
A je vôbec skutočná?
Tak to je otázka.

A d v e r t i s e m e n t

Error 404.

Love not found.

Trying to find something more.

My dreams got drowned.

One heart for sale.

They wrote in the ad.

What if I fail?

I feel something bad.

Let me know

Cold winter wind blows.

Everything is frozen.

Everything chills,

within my soul.

Will anything change,

if my heart will open?

Please let me know

Will I not be alone?

H o d i n y

Piesok z rozbitých hodín,
odfúkol vietor v diaľ.

Bosý po črePOCH chodím.
Či by som o teba stál?

Moja odpoveď by bola áno,
nebyť stratených zrníčok času.
Zostávajúcich je málo,
cítim to v tónine hlasu.

J e d e n p o s t a č í

Preruším ticho hlasným mlčaním.

Čítam prázdne listy papiera.

Retrográdne hľadám ten správny rým.

Budúcnosť predou mnou zavieram.

Prirodzený výber slov,
zmysel dá tomu, kto verí v náhody.

Je možné, že by to šlo?

Že len z úsmevu sa láska narodí?

C h y b y

Tak podaj mi ruku,
a vezmem si ťa celú.
Nečakám na mlyny,
tie pomaly melú.

Dneska aj ja meliem,
ale z posledného.
Sklamali ma všetci,
všetci do jedného.

Teda, nie tak celkom,
je to len blbá nálada.
Som života svedkom,
pre depresiú návnada.

Pozerám sa na svoj život,
akoby bol cudzí.
Nie je vôbec dokonalý,
je nechutne drzý.

Asi ho tak trochu celý,
vskutku nenávidím.
No nemýľte sa, iným
vôbec nezávidím.

Denne zdvíham zo zeme,
ďalšiu rukavicu.
A do vzduchu vyhodím,
pre šťastie zlatú mincu.

Prirovnal by som ho k jazeru,
kde neplávajú zlaté ryby.
Aj tak ráno dostanem,
šancu na nové chyby.

Prvý krok

Každý deň ťa hľadám v knihe tváří.
Viem, nájsť ťa tam sa mi nepodarí.
Zrejme si ukrytá medzi riadkami,
alebo niekde vonku za oknami.

Tam je svet, čo ma vôbec neláka.
Považujú ma v ňom za čudáka.
Neviem či to bude mojim výzorom...
Preto, že nesúhlasím s ich názorom?

Snád' sa tam nájde pár dobrých duší.
O láske z nich len málokto tuší.
Tak sa už neskrývaj, hľadám ťa rok.
Kto z nás dvoch urobí ten prvý krok?.

V k a š t i e l i

V hrdzavých pántoch okeníc,
či v ošarpaných stenách.
Pod strechou z pamäte času.

Počúvaš šepot budovy.
Rozhodne nie je nemá.
No len ty rozumieš jej hlasu.

Kde anjel bez tela stráži,
dvere, čo nikam nevedú.
Tam poznávaš seba samú.

Neskryte zakryť sa snažil,
pred tebou tie znamenia, že
obrázkom na plátne klamú.

V k ú r i i

Bez dverí, bez okien,
uprostred ničoho stojí.

Ukryva básnika,
čo sa vlastných túžob bojí.

Sutiny tehál zo stropu,
spadnuté v hromade na zemi.

Nevyzradia nikomu,
že som s tebou spriaznený.

Nemá tvár zo steny,
uprene na mňa pozerá.
Na môj pohľad zasnený.
Nechápe čo to znamená.

A z vedľajšej miestnosti,
sa ozývajú hlasy.
Vravia mi, že som blázon.
Začnem im veriť asi.

V p o d z e m í

V tme medzi skalami,
veľa očí sa pozerá.
No napriek všetkému,
nedoviaďia nám na telá.

Približujú sa k sebe,
neviditeľnou silou spútané.
A hoci sme v podzemí,
spolu až do neba stúpame.

Chvejúce prsty sa dotýkajú,
vzduch je nasiaknutý túžbou.
Milenci dlho sa objímajú,
rozložený na tisíc kúskov.

V tomto momente zastal čas,
neexistuje predtým ani potom.
Nie dvaja, stal sa jeden z nás,
keď sa tvoja vôňa zmieša s potom.

Stretnutie

Voňala bezstarostnou mladosťou,
upútala ma hneď ako vošla do dverí.
Hovorím: „Nech sa páči, s radosťou...“
DC143C - takú farbu mali jej pery.

Nevideli ste niekde moje oči?
Aha, nechal som ich na nej.
Je pár minút po polnoci.
Barman, tak mi ešte nalej.

Vo vnútri, hlboko vo mne,
horia horúce emócie.
Takto si predstavujem,
posledný stupeň evolúcie.

O čo jasnejšia je noc,
o to temnejší je deň.
Zhasína svetlo, ktoré sem vniesla.

Stráca už svoju moc.

Možno to bol iba sen,
kde ako anjel z neba sa zniesla.

N ě c o v n á s

Má tvář otisků rtů tvých posetá,
znamení nové kapitoly.
Když něco krásné v nás rozkvétá,
i když to uvnitř bolí..

O č i

Jak pramen čisté vody,
tvé oči se třpytí.
Není to věc náhody,
jde o holé bytí.

Díval bych se do nich,
každý den po ránu.
Slibuju ti věrnost,
jak muslim koránu..

Z á r u k a

Sme iní,
len preto, že ťa držím za ruku?
Ak áno, rád budem iný každý deň.

Na tento dotyk,
ti poskytnem záruku.
A jeho cenu nezdvihnem.

S p r a v d o u v o n

Že som sa stratil v твоjich očiach,
som ti už isto hovoril.

Rád by som sa do nich po nociach,
či večer, opäť ponoril.

To, čo k тебе cítim,
už nedokážem skrývať.
Tak dovoľ mi, prosím,
o тебе aspoň snívať.

M i l u j e m

Oči,
do ktorých sa nesmiem pozerat'.

Uši,
ktorým nemôžem nič povedat'.

Vlasy,
ktoré nemôžem pohladit'.

Pery,
čo mi nesmú nič prezradit'.

Prsty,
ktoré sa ma nesmú dotýkat'.

Vôňu,
na ktorú si nesmiem navykat'.

Nejaké veci

Po tvojom tele,
píšem dotyky perom.
Čítaš ich prstami,
ľubovolným smerom.

Pozerám sa na teba,
si pri tom taká nádherná.
A obaja vieme,
čo to pre nás znamená.

Cítíme ten oheň,
čo nám prúdi v žilách.
Okamih či večnosť,
trvá táto chvíľa.

Nikdy si už nezmyjem,
odtlačky tvojich pier z tváre.
Aj keby som kvôli tomu,
mal skončiť na áre.

A tvoju vôňu,
si budem navždy pamätať.
Cítiť ju znovu,
keď ti budem vlasy zapletať.

Niektoré veci sa menia
a iné zase nie.
Napríklad to, že nám je
spolu príjemne.

Aj ty to máš v očiach,
je to celkom zrejmé.
Že sme pre seba stvorení.
A s týmto už nik nehne.

Honey

I don't hear your breath,
next to me in the morning.

All that sounds here,
is a loud alarm warning.

I try to touch your face,
before I open my eyes.
But you're not in the place,
where your body should lies.

Where are you, honey?
I need you by my side.
No, it's not funny.
My fear is like high tide.

Kde toľko trčím

Stojím večer uprostred cesty,
paralyzovaný tým, na čo sa pozerám.
Nenápadný, bez reflexnej vesty,
zamierim pohľad k nebesám.

Mesiac chytený v korune stromu,
je ako E.T. čo volá domů.
Visí na neviditeľnom lane,
a ja len čakám čo sa stane.

Či spadne a rozbije sa na kúsky,
či odolá sile, čo ho k nám ťahá.
Voláš mi kde som, a či mám zákusky,
zatiaľ čo na mňa doma čakáš nahá.

Ú m y s l y

Ticho, nahlas povedané,
skrýva slová veršované.
Pôžitok pre všetky zmysly,
úmyselné neúmysly.

Boli dobre cielené,
priviedli ma k odmene.
Nečakané opojenie,
pozitívne prekvapenie.

